

ΘΕΜΑ Α

A1. Να χαρακτηρίσετε τις προτάσεις που ακολουθούν με **Σωστό** εάν η πρόταση είναι σωστή ή με **Λάθος**, αν η πρόταση είναι λανθασμένη.

- i. Αν f και g είναι δύο συναρτήσεις με πεδίο ορισμού A και B αντίστοιχα, τότε η $g \circ f$ ορίζεται, αν $f(A) \cap B \neq \emptyset$

ΣΩΣΤΟ

- ii. Μία συνάρτηση f είναι 1-1, αν και μόνο αν, για κάθε στοιχείο y του συνόλου τιμών της, εξίσωση $y = f(x)$ έχει ακριβώς μία λύση ως προς x .

ΣΩΣΤΟ

- iii. Μια συνάρτηση της μορφής $f(x) = a$, όπου $a \in \mathbb{R}$, έχει μονοσύνολο για σύνολο τιμών.

ΣΩΣΤΟ

- iv. Αν μία συνάρτηση f είναι γνησίως αύξουσα στο διάστημα $[a, \beta]$, τότε η f παίρνει μία μέγιστη τιμή M και μία ελάχιστη τιμή m .

ΣΩΣΤΟ

- v. Η γραφική παράσταση μιας άρτιας συνάρτησης f είναι συμμετρική ως προς τον άξονα $y'y$.

ΣΩΣΤΟ

A2. Πότε δύο συναρτήσεις f και g λέγονται ίσες ;

- Δύο συναρτήσεις f και g λέγονται ίσες όταν :
 - έχουν το ίδιο πεδίο ορισμού A και
 - για κάθε $x \in A$ ισχύει $f(x) = g(x)$.

A3. Πότε μια συνάρτηση $f : A \rightarrow \mathbb{R}$ παρουσιάζει μέγιστο στο $x_0 \in A$;

- Μια συνάρτηση f με πεδίο ορισμού A , θα λέμε ότι παρουσιάζει στο $x_0 \in A$ ολικό μέγιστο το $f(x_0)$, όταν $f(x) \leq f(x_0)$ για κάθε $x \in A$.

ΘΕΜΑ Β

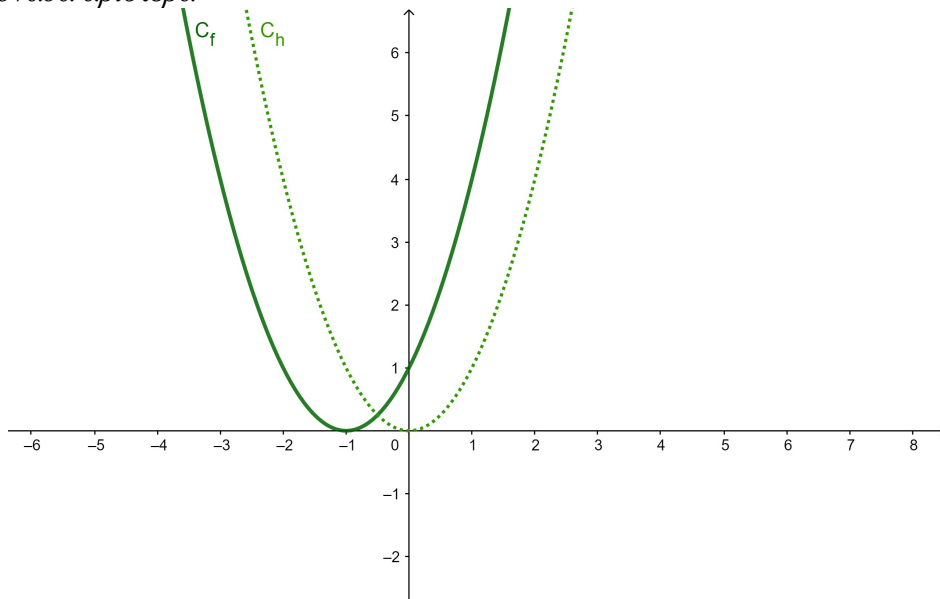
Δίνονται οι συναρτήσεις $f(x) = (x + 1)^2$ και $g(x) = \sqrt{x} - 1$

B1. Να βρεθεί το πεδίο ορισμού των συναρτήσεων f και g

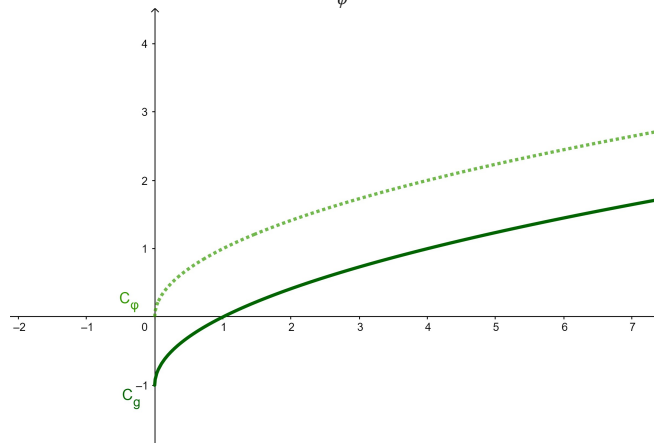
- Ως πολυωνομική η συνάρτηση f θα έχει πεδίο ορισμού όλο το \mathbb{R} , δηλαδή $D_f = \mathbb{R}$.
- Για να ορίζεται η ρίζα στην συνάρτηση g θα πρέπει $x \geq 0$ και συνεπώς $D_g = [0, +\infty)$.

B2. Να παραστηθούν γραφικά οι C_f και C_g .

- Η C_f προκύπτει από την οριζόντια μετατόπιση της γραφικής παράστασης της $h(x) = x^2$ κατά μία μονάδα αριστερά

- Η συνάρτηση g μπορεί να γραφεί ως η σύνθεση $g(x) = \varphi(x) - 1$ όπου $\varphi(x) = \sqrt{x}$, επομένως αποτελεί την κατακόρυφη μετατόπιση της C_φ κατά μία μονάδα προς τα κάτω

B3. Να μελετηθούν ως προς την μονοτονία και τα ακρότατα οι C_f και C_g .

- Όπως παρατηρούμε στην γραφική της παράσταση, η συνάρτηση f :
 - είναι γνησίως φθίνουσα στο διάστημα $(-\infty, -1]$
 - είναι γνησίως αύξουσα στο διάστημα $[-1, +\infty)$
 - παρουσιάζει ολικό ελάχιστο στο -1 , το $f(-1) = 0$
- Από την καμπύλη της συνάρτησης g , προκύπτει ότι :
 - είναι γνησίως αύξουσα στο $[0, +\infty)$
 - παρουσιάζει ολικό ελάχιστο στο 0 , το $g(0) = 0$.

B4. Επιβεβαιώστε αλγεβρικά την απάντησή σας.

- Η συνάρτηση f έχει πεδίο ορισμού το $A = \mathbb{R}$.
 - Για $x_1, x_2 \in (-\infty, -1)$ με $x_1 < x_2$ θα έχουμε $x_1 + 1 < x_2 + 1 \Leftrightarrow (x_1 + 1)^2 > (x_2 + 1)^2$

- $\Leftrightarrow f(x_1) > f(x_2)$ επομένως $f \downarrow (-\infty, -1)$.
- Για $x_1, x_2 \in (-1, +\infty)$ με $x_1 < x_2$ θα έχουμε $x_1 + 1 < x_2 + 1 \Leftrightarrow (x_1 + 1)^2 < (x_2 + 1)^2$
 $\Leftrightarrow f(x_1) < f(x_2)$ επομένως $f \uparrow (-1, +\infty)$.
- Επιπλέον, για κάθε $x \in \mathbb{R}$ θα είναι $(x + 1)^2 \geq 0 \Leftrightarrow f(x) \geq f(-1)$
 αφού $f(-1) = (-1 + 1)^2 = 0$, επομένως η f παρουσιάζει ελάχιστο στο -1 το $f(-1) = 0$.
- Η συνάρτηση g έχει πεδίο ορισμού $B = [0, +\infty)$.
 Για κάθε $0 \leq x_1 < x_2$ θα έχουμε $\sqrt{x_1} < \sqrt{x_2} \Leftrightarrow \sqrt{x_1} - 1 < \sqrt{x_2} - 1 \Leftrightarrow g(x_1) < g(x_2)$
 και συνεπώς $g \uparrow \mathbb{R}$.
 Επιπλέον για κάθε $x \geq 0$ έχουμε $\sqrt{x} \geq 0 \Leftrightarrow \sqrt{x} - 1 \geq -1 \Leftrightarrow g(x) \geq g(0)$
 αφού $g(0) = \sqrt{0} - 1 = -1$, επομένως η g παρουσιάζει ελάχιστο στο 0 , το $g(0) = -1$.

B5. Να προσδιοριστούν οι συναρτήσεις $g \circ f$ και $f \circ g$.

- Για να ορίζεται η $g \circ f$ θα πρέπει $x \in D_f$ και $f(x) \in D_g$ επομένως
 $x \in \mathbb{R}$ και $(x + 1)^2 \geq 0$ το οποίο ισχύει πάντοτε. δηλαδή $D_{g \circ f} = \mathbb{R}$.
 Θα έχουμε λοιπόν $(g \circ f)(x) = g(f(x)) = \sqrt{(x + 1)^2} - 1 = |x + 1| - 1$
 $= \begin{cases} x & , \text{όταν } x \geq -1 \\ -x - 2 & , \text{όταν } x < -1 \end{cases}$.
- Για να ορίζεται η $f \circ g$ θα πρέπει $x \in D_g$ και $g(x) \in D_f$ επομένως
 $x \geq 0$ και $(\sqrt{x} - 1) \in \mathbb{R}$ το οποίο αληθεύει, δηλαδή $D_{f \circ g} = [0, +\infty)$
 Θα έχουμε λοιπόν $(f \circ g)(x) = f(g(x)) = (\sqrt{x} - 1 + 1)^2 = (\sqrt{x})^2 = x$.

ΘΕΜΑ Γ

Δίνονται οι συναρτήσεις

$$f: (1, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}, \text{ με τύπο } f(x) = \frac{x+2}{x-1} \text{ και}$$

$$g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, \text{ με τύπο } g(x) = e^x - 1.$$

Γ1. Να δειχθεί ότι η συνάρτηση g είναι 1-1.

- Η g έχει πεδίο ορισμού $D_g = \mathbb{R}$.
 Για κάθε λοιπόν $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$ με $g(x_1) = g(x_2)$ έχουμε :
 $g(x_1) = g(x_2) \Leftrightarrow e^{x_1} - 1 = e^{x_2} - 1 \Leftrightarrow e^{x_1} = e^{x_2} \Leftrightarrow x_1 = x_2$
 συνεπώς η συνάρτηση g είναι 1-1.

Γ2. Να βρεθεί η αντίστροφη της f .

- Για να μπορέσουμε να βρούμε την αντίστροφη της f , οφείλουμε αρχικά να δείξουμε ότι αντιστρέφεται.
 Η f είναι ορισμένη στο διάστημα $(1, +\infty)$.
 Για κάθε λοιπόν $x_1, x_2 \in (1, +\infty)$ με $f(x_1) = f(x_2)$ έχουμε :

$$\frac{x_1 + 2}{x_1 - 1} = \frac{x_2 + 2}{x_2 - 1} \Leftrightarrow (x_1 + 2)(x_2 - 1) = (x_2 + 2)(x_1 - 1)$$

$$\Leftrightarrow x_1 x_2 - x_1 + 2x_2 - 2 = x_1 x_2 - x_2 + 2x_1 - 2 \Leftrightarrow 3x_2 = 3x_1 \Leftrightarrow x_2 = x_1$$

συνεπώς η συνάρτηση f είναι 1-1 και άρα αντιστρέφεται.

$$\text{Για κάθε } x > 1 \text{ έχουμε } f(x) = y \Leftrightarrow \frac{x+2}{x-1} = y \Leftrightarrow (x-1)y = x+2 \Leftrightarrow xy - y = x+2$$

$$\Leftrightarrow xy - x = y+2 \Leftrightarrow x(y-1) = y+2 \Leftrightarrow x = \frac{y+2}{y-1}, \text{ με } y > 1$$

$$\text{Είναι } f(x) = y \Leftrightarrow x = f^{-1}(y) \Leftrightarrow f^{-1}(y) = \frac{y+2}{y-1}, \text{ με } y > 1.$$

$$\text{Άρα η } f^{-1}(x) = \frac{x+2}{x-1}, \text{ } x > 1.$$

Γ3. Στο ίδιο σύστημα αξόνων να σχεδιαστούν οι C_g και $C_{g^{-1}}$ και με την βοήθεια αυτών να βρεθούν τα κοινά τους σημεία.

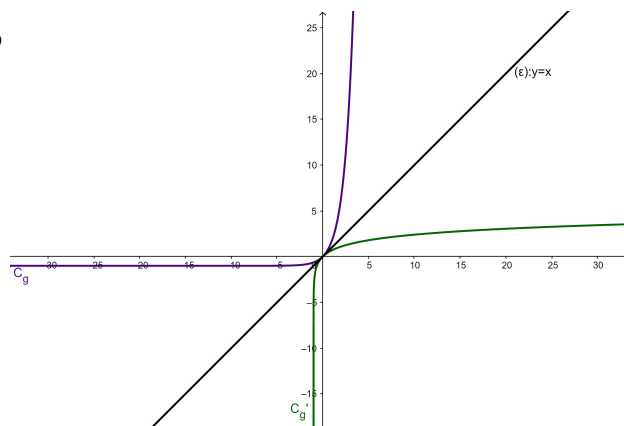
- Στο πρώτο ερώτημα δείξαμε ότι η συνάρτηση g είναι 1-1 και συνεπώς αντιστρέφεται.

$$\text{Για κάθε } x \in \mathbb{R} \text{ έχουμε } g(x) = y \Leftrightarrow e^x - 1 = y \Leftrightarrow e^x = y + 1 \Leftrightarrow x = \ln(y + 1), \text{ } y > -1$$

$$\text{Είναι } g(x) = y \Leftrightarrow x = g^{-1}(y) \Leftrightarrow g^{-1}(y) = \ln(y + 1), \text{ με } y > -1.$$

Οι C_g και $C_{g^{-1}}$ φαίνονται

λοιπόν στο διπλανό σχήμα όπου παρατηρούμε πως έχουν κοινό σημείο το $O(0,0)$.

Γ4. Να λυθεί η εξίσωση $e^x - 3 = \frac{x+2}{x-1}$ στο $\Delta = (-\infty, 1)$.

- Ορίζοντας την συνάρτηση $h(x) = e^x - 3 - \frac{x+2}{x-1} \Leftrightarrow h(x) = e^x - 4 - \frac{3}{x-1}, x < 1$ παρατηρούμε ότι η προφανής της ρίζα είναι η $h(0) = 0$ και επειδή η $h \uparrow (-\infty, 1)$ [αποδεικνύεται με τον γνωστό τρόπο “για κάθε $x_1 < x_2 < 1 \dots h(x_1) < h(x_2)$ ”] αυτή η ρίζα θα είναι μοναδική! Επομένως η λύση της δοσμένης εξίσωσης είναι $x = 0$.

Γ5. Να λυθεί η ανίσωση $-2x^2 - 4 < \ln \frac{3x^2 + 5}{x^2 + 1}$.

- Από την δοσμένη ανίσωση έχουμε ισοδύναμα

$$-3x^2 + x^2 - 5 + 1 < \ln(3x^2 + 5) - \ln(x^2 + 1)$$

$$\Leftrightarrow \ln(x^2 + 1) + x^2 + 1 < \ln(3x^2 + 5) + 3x^2 + 5 \quad (1)$$

Θεωρούμε την συνάρτηση $\varphi(x) = \ln x + x$ με $x > 0$ όπου εύκολα προκύπτει ότι είναι γνησίως αύξουσα και άρα $(1) \Leftrightarrow \varphi(x^2 + 1) < \varphi(3x^2 + 5) \Leftrightarrow x^2 + 1 < 3x^2 + 5 \Leftrightarrow 2x^2 + 4 > 0$ το οποίο αληθεύει για κάθε τιμή του R .

ΘΕΜΑ Δ

Έστω γνησίως μονότονη συνάρτηση $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ με $f(\mathbb{R}) = \mathbb{R}$ της οποίας η γραφική παράσταση διέρχεται από τα σημεία $A(2, 5)$ και $B(4, 2)$.

Δ1. Ναδειχθεί ότι αντιστρέφεται.

- Η f αποτελεί γνησίως μονότονη συνάρτηση, επομένως είναι 1-1 και άρα αντιστρέφεται.

Δ2. Να βρεθεί το είδος της μονοτονίας της f .

- Γνωρίζουμε ότι η C_f διέρχεται από τα σημεία $A(2, 5)$ και $B(4, 2)$, δηλαδή $f(2) = 5$ και $f(4) = 2$, επομένως με $2 < 4 \Leftrightarrow f(2) > f(4)$ και άρα η f είναι γνησίως φθίνουσα στο R .

Δ3. Να λυθεί η εξίσωση $f(f(x^2 - 5) + x^3 - 1) - f(x^3 + 1) = 0$.

- Θα έχουμε ισοδύναμα $f(f(x^2 - 5) + x^3 - 1) = f(x^3 + 1) \xrightarrow{f^{-1}} f(x^2 - 5) + x^3 - 1 = x^3 + 1$
 $\Leftrightarrow f(x^2 - 5) = 2 \Leftrightarrow f(x^2 - 5) = f(4) \Leftrightarrow x^2 - 5 = 4 \Leftrightarrow x^2 = 9 \Leftrightarrow x = \pm 3$.

Δ4. Να λυθεί η ανίσωση $f(f(|x| - 4) - 1) < f^{-1}(5)$.

- Γνωρίζουμε ότι $f(2) = 5$, επομένως $f^{-1}(5) = 2$ και άρα η ανίσωση γράφεται
 $f(f(|x| - 4) - 1) < 2 \Leftrightarrow f(f(|x| - 4) - 1) < f(4) \xrightarrow{f^{-1}} f(|x| - 4) - 1 > 2$
 $\Leftrightarrow f(|x| - 4) > 3 \Leftrightarrow f(|x| - 4) > f(2) \xrightarrow{f^{-1}} |x| - 4 < 2 \Leftrightarrow |x| < 6 \Leftrightarrow -6 < x < 6$.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ : ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ
(7MATHS)

“ επιτυχία είναι το να πηγαίνεις από την μία αποτυχία στην
άλλη, χωρίς να χάνεις τον ενθουσιασμό σου “

Winston Churchill